

det Forslag, der er oversendt fra Folketinget, ikke en Ønskeseddel, et Frihandelsprogram, det er et Overenskomsttilbud, som for Hovedmassen af Punkternes Vedkommende paa et tidligere Stadium af denne Forhandling er antaget af dem, der da stod som de rette Repræsentanter for Højres Toldstandpunkt, altsaa Beskyttelsesstandpunktet her i Landet.

Hvad staar nu dette Overenskomsttilbud overfor? Det staar overfor et Forslag, som er oversendt os fra Landstinget, og om hvilket det er blevet sagt i Landstinget og med Rette, at det er det mest protektionistiske Forslag, der nogen Sinde fra Landstinget er blevet sendt over til Folketinget. At dette er Tilfældet, illustreres ogsaa tydeligt nok med det Tal, som den højtærede Finansminister nævnede for os, nemlig de 10,600,000 Kr.s Forhøjelse, vel at mærke ikke fra det oprindelige Folketingsstandpunkt, men fra en Kompromistoldlov som den, vi have sendt over til Landstinget. Partiet er altsaa ikke lige mellem de to Forslag, og ingen maa vente, at vi skulle mødes paa Halvvejen mellem dem. Den højtærede Ordfører for det andet Ting har ogsaa, forekommer det mig, med sande Ord understreget dette. Han har advaret den toldbeskyttede Industri mod at hengive sig til overspændte Forventninger. Han har med Rette, forekommer det mig, kritiseret den Mangel paa Kritik, der har vist sig ved Behandlingen af de Andragender, der ere fremkomne fra den højt beskyttede Industri her i Landet. Det vilde have været rigtigt, forekommer det mig, baade af Haandværkets og Industriens Toldudvalg og ganske særlig af deres Venner i Landstinget, om de havde anvendt mere Forhaandskritik og i højere Grad havde søgt at stemme deres Klienters Forhaabninger og Ønsker ned i Jævnmaal med det nogenlunde opnaaelige. Dette er imidlertid kun i ringe Grad sket. Maaske i nogen Grad, jeg ved ikke, i hvilken. Jeg ved jo ikke, hvilke Andragender der er indkommet til Udvalget, og hvilke der er omformet og kasseret. Men jeg tør, efter Resultatet at dømme, nok sige, at det er kun i ringe Grad.

Men, som sagt, endskønt Partiet ikke er lige, og endskønt vi ikke maa vente at mødes paa Halvvejen, er det vort bestemte Ønske at møde i Fællesudvalget med Villien til at lade os overbevise, hvis der kan fremføres ny Kendsgerninger, eller Kendsgerninger, som vi ikke i tilstrækkelig Grad have taget Hensyn til under den tidligere Forhandling.

Jeg skal nu slutte med varmt at anbefale, at man fra alle Sider bidrager til saa hurtigt som muligt at komme i Fællesudvalg og faa en Løsning paa denne Sag. Den Usikkerhed, der hersker paa hele Erhvervslivets Omraade her i Landet som Følge af, at Toldlovforhandlingerne bestandig ere svævende, bør ikke forlænges mere end højest nødvendigt, og vi burde alle være ivrige for at faa saa lidt som muligt Ansvar for en Forlængelse deraf.

Denne Usikkerhed er skadelig og pinlig for alle, mest for de Erhverv, som det er Meningen at holde Haanden over, mest dog vistnok for selve den toldbeskyttede Industri. Har man faaet en Toldreform — lad være, at den giver knappere Kaar end dem, man har haft tidligere —, ved man dog, hvilke ens Kaar ere; man ved, paa hvilken Grund der skal kæmpes, man kan udnytte de ny Muligheder, som det ny Forslag maaske skaber paa visse Punkter, og man har et Aaremaal for sig, hvor man kan arbejde med nogenlunde Viden om de Faktorer, man har at regne med i den store Vædekamp. Hvad vil Følgen blive, naar atter i Aar Overenskomsten strander, og vi gaa ud i en uvis Fremtid paa dette Omraade? Det vil blive den, at for hvert Aar, der gaar, vil netop den Industri, man ønsker at beskytte og betrygge, føle Grunden vige mere og mere bort under sine Fødder, føle større og større Usikkerhed, mere og mere Vanskelighed ved at lægge Planer paa længere Sigt og i større Maal at anbringe Kapitaler i ny Virksomheder.

Forholdet er nemlig, hvad den højtærede Finansminister ogsaa har peget paa i Landstinget, at medens der om Folketingets Toldlovsforslag — ja, man kunde vel for den Sags Skyld sige, hvis det ikke var, fordi man vilde have en Ende paa Sagen, ogsaa om et Toldlovsforslag, der gik adskilligt videre — er samlet og kunde samles et meget betydeligt Flertal, et Flertal, der samles tværs igennem Gruppeskillelser, og som der paa denne Sag ikke er nogen Udsigt til at faa splittet, se vi i det andet Ting et vigende Flertal for den høje Toldbeskyttelse. Landstingets højtærede Ordfører gjorde selv opmærksom paa, at det var kendeligt, at Stemningen for Toldbeskyttelsen nu i Landstinget var svagere end tidligere. Enhver kan ogsaa tælle sig dertil. For at vedtage Folketingets Toldlov behøves der i Landstinget kun en Forskydning af ganske faa Stem-